

Scientia Sanctorum

Collecta Ex Meditationibus Ludovici De Ponte, Joannis Busaei, Joan. Suffren, Juliani Hayneufve, Et Antonii Gaudier, &c. E Societate Jesu, In Dominicis, Festa & ferias totius Anni digesta. Cum Indicibus duobus. I. In singulos dies. II. Ad Exercitia Spiritualia

Puente, Luis de la

Dilingæ, 1685

12. De ipsa Visitatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60561](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60561)

futura aliquando Mediatrix peccatorum apud Filium. Demum quia Christus animam, quam ingreditur, urget ad opera pietatis, atque à contemplatione ad actionem instigat, pro gloria Dei.

PUNCTUM III.

Quemadmodum B. Virgo obedivit inspirationi divinæ. Non mandatum expectavit, sed nutum secuta est; non texuit moras, sed abiit cum festinatione, non mota intentione minus recta, vel curiositatis, vel explorandi causâ, an ita res haberet, quòd Elisabetha concepisset, sed ut Deum in illa glorificaret. Denique non est territa difficultate viæ, & insolito labore, nec dedignata est ipsa mater jam Dei visere matrem servi. Considera etiam modestiam in publico, non circumspiciens, sed afflans intuentibus sanctimoniam, Dignum *Salomonis ferculum*, quo Rex pacificus circumfer-
B. Virg. obediētia perfecta. Cant. 3. 2.

MEDITATIO XII.

De ipsa visitatione Elisabethæ.

PUNCTUM PRIMUM.

Maria prævenit salutando Elisabetham, ac mea mediante salutatione, Verbum Divinum, in ejus utero inclusum, replet bonis Ioannem. Nam expiat illum à labe originali, donat gratia & sanctitate, usum rationis tribuit, Pro-
Ingressus B. V. ad Elisabetham felix Ioan. I.

M 3

phetam

phetam facit, & mysterium edocet Incarnationis, gaudio exultare facit, & hæc in momento omnia. Nempe facile est Deo *subito honestare* *Eccel. 15. pauperem.* Et illud quadrat: *Rex, qui sedet in solio* *23. iudicii, dissipat omne malum intuitu suo,* Christus *Prov. 20. in MARIÆ gremio.* Hinc confidam, mediante *8. eadem Matre Virgine, me quævis obtenturum.*

PUNCTUM II.

Elisab. **E**ffectus eiusdem salutationis in B. Elisab.
 1. **E**tha. 1. Quòd excitata est ad DEI Matrem
 Laus B. prædicandam magna voce, *Benedicta tu in mu-*
 V. *lieribus, sicut Gabriel te compellavit, & benedi-*
ctus fructus ventris tui. Hoc plus dico, quàm Ga-
 2. **H**umilit. briel, nam à fructu tu benedicta, non ille ex te.
 Adverte, quod Spiritus Sanctus impellit ad Chri-
 sti & Mariæ glorificationem. 2. Inspirata est ei
 humilitas, agnitioque beneficii. *Unde hoc mihi,*
ut veniat Mater Domini mei ad me? Ita solet
 Spiritus Sanctus inter dona ipsa sensum humili-
 tatis dare, gratiamque acceptorum recognitio-
 nem: nam sequitur; *Ecce enim ut facta est vox*
salutationis tue, exultavit infans præ gaudio, in
utero meo. Taliter affici debemus, quando nos
 Deus visitat: & maximè in sacra communione.
 3. **P**rophet. 3. Donum accipit Prophetiæ: nam confirmat
 animum Virginis per spiritum propheticum, lau-
 dans illam, quòd crediderit, & prænun-
 cians perficienda omnia in ea, quæ ei dicta
 fuerant ab Angelo. Sic lumen gratiæque à Deo
 acceptas oportet referre ad aliorum utilitatem.

4. No-

4. Nomen novum MARIE datum promulgat, compellans eam Matrem Dei.

4.

PUNCTUM III.

Meditatio circa Canticum B. Mariæ: ubi ^{Canticū B. V.}

considera, quòd laudata B. Virgo ab Elisabetha, non reddidit ei vicem more mundano, sed omnia in Deum transfert. Ita avertendæ laudationes. Deinde quæ parca alioqui verborum, circa Deum liberalis, implens illud. *Benedicentes Deum, exaltate illum, quantum potestis: Eccl. 43: major est enim omni laude.* Nimirum ex abun-

33.

dantia cordis loquebatur. Porro decem constat versiculis, quasi totidem chordis psalterium *Magnificat anima mea Dominum.* Magnificè de Deo sentiens, & summa ejus omnia ducens, & toto corde exaltans. Non in præterito aut futuro loquitur, sed in præsentī, magnificat, quasi hoc sit ipsius perpetuum studium. *Et exultavit*

Quomodo gaudendum

spiritus meus in Deo salutari meo, docet nos qualiter sit gaudendum. 1. Non in corporalibus, sed in spiritualibus gaudere oportet. 2. Non tam in donis, quàm in largitore ipso. 3. Etsi in Deo, tanquam naturæ autore, magis tanquam in salutari & Redemptore. 4. Spiritus imprimis gaudeat, superior animæ pars: etsi solet in corpus etiam redundare. *Cor meum & caro mea exultaverunt in Deum vivum.* 5. In Deo & non in me-

1.

2.

3.

4.

Ps. 33. 3.

5.

ipso, illi tribuendo omnia, non mihi. *Anima mea exultabit in Domino, & delectabitur super salutari suo. Quia respexit humilitatem ancillæ suæ.* Recensere incipit causas, ob quas Deum sic ma-

Ps. 39. 2.

Causæ

magni-

ficandi.

M 4

gnificat,

1. gnificat, tres sunt propriae, septem cum aliis communes. Hæc igitur prima. *Quia respexit*, id est, benignè facere. *Humilitatem ancillæ suæ*, parvitatem atque vilitatem. quo dicto non prædicat suam virtutem humilitatis; sed eam exercet, agnoscendo suum nihilum & indignitatem quantum ex se, ergo ait, quia benefecit immerenti. Sic Sancti sunt affecti, & ita impetrant à

Ps. 112. Deo gratiam, qui *humilia respicit in caelo & in terra*: Et, *quoniam respexisti humilitatem meam*,

Ps. 30. 8. *salvast de necessitate animam meam. Ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes.* Hæc

2. *Causa.* secunda causa glorificandi Deum, quanquam non tam, quòd ipsa prædicanda sit beata, quàm quòd tantis eam Deus prævenit benedictionib⁹, unde id secuturum sit, magnificat Deum, tum etiam, quoniam ea prædicatio cessura sit in emolumentum ipsorum, qui beatam eam dicent, in quibus ut ego sim, beatam te dico. Beata es, ut Elisabetha dixit, quia credidisti, Beata, ut pia illa Mater exclamavit, quia portasti utero tuo Christum, & multò etiam magis, quia audisti, & custodisti mente verbum Dei. In te omnes illæ octo benedictiones conveniunt excellenter, quas Filius tuus pronuntiavit. Beati pauperes spiritu, mites, &c. *Quia fecit mihi magna, qui potens est, & sanctum nomen ejus.* Tertia causa magnificandi magnalia fuerunt, quòd Virgo esset & Mater, & quòd Mater Dei, tum cætera, quæ propterea ipsi divinitus collata sunt, quæ simul omnia ante oculos habens, magnificat Deum, quia fecit ei verè magna.

Nec

Nec obstat humilitati, quòd se magnam à donis agnoscit, dum ea refert soli Deo accepta, quod & faciunt in cœlo Beati, gloriam dantes Deo. Porro omnipotentiam & sanctitatem Dei laudat, ut etiam illi dicentes: *Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus Deus omnipotens*: ab omnipotentia quippe Dei veniunt talia opera: referuntur autem eo, ut Dei nomen sanctificetur, quod est omnino sanctum, dignumque ab omnibus sanctificari. *Et misericordia ejus à progenie in progenies timentibus eum.* Quarta causam communis cum aliis, à misericordia Dei in omnes diffusa, & in omnem posteritatem. Videlicet cogitabat Verbum illud hominem factum, quod utero gestabat, per magnam Dei misericordiam esse datum ad salutem omnium gentium, pro quo beneficio non qua suum tantum, sed qua omnium, magnificat autorem. Ita enim justipro alienis etiam gratias Deo agunt, non tantum, ut propria sunt. Illud etiam magnificat, quòd Dei misericordia ita est profusa, ut quantumvis benefaciat, ulterius semper disponat benefacere, à progenie in progenies: quippe inexhausta. *Fecit potentiam in brachio suo.* Quinta causa ab operibus omnipotentiae divinæ, qualia Deus plurima patravit ab initio mundi, in creatione, conservatione, & gubernatione illius, ac præsertim in providentia circa hominem, cujus causa operatus est tot magnalia in populo Hebræorum, & tandem jam mirabilium maximum, Incarnationem Verbi pro salute hominum. Quæ simul animo complectens Vir-

Apoc. 4.

4.
Causa.

5.
Causa.

6.
Causa.

go prudentissima, magnificat Dominum, *Dispersit superbos mente cordis sui.* Sexta causa laudis ab operibus justitiæ, quòd superbum Luciferum exaltantem solium suum, quòd molitores Turris Babel, quòd Pharaonem, Nabuchodonosor, & alios passim elatos humiliare consuevit, amator ipse humilitatis, adeò ut etiam exinaniverit seipsum, & hac sua potissimum humilitate superbos depresserit. *Deposuit potentes de sede, & exaltavit humiles. Esurientes implevit bonis, & divites dimisit inanes.*

7. Causa septima & octava à justitia simul & misericordia, ex comparatione diversorum inter se, potentium & humilium, divitum & esurientium: nam potentes deponit, exaltat humiles, esurientes replet, abundantes egere facit. Est & hoc judicium Dei magnificatione dignissimum, de quo tanquam suo opere gloriatur.

8. *Iob. 40. Disperge superbos, & confunde eos, &c. Et ego confitebor, quòd salvare te possit dextera tua; & alibi, Qui ponit humiles in sublimi, qui dissipat cogitationes malignorum.* Quia verò id maximè convenit tempori Evangelii, inde prophetissa nota

9. & 10. *Iob. 5. 11.* magnificat Deum. *Suscepit Israel puerum suum recordatus misericordiae suae. Sicut locutus est ad Patres nostros, Abraham & semini ejus in secula.* Nona & decima causa. Prima à providentia erga suos: nam etsi videtur aliquando eorum oblivisci, in tempore tamen semper adest. Secunda à fide promissorum, quam certò servat. Utrumque eluxit in Christi adventu, qui etsi dilatus, cum opportunum fuit, factus est: impletæ

pletæ quoque sunt promissiones, Abrahæ cæterisque Patribus factæ.

PUNCTUM IV.

QUOD B. Virgo manserit apud Elisabetham quasi mensibus tribus. Ubi cogita, qualis inter ipsas conversatio fuerit, quàm inflammata colloquia, & divini sermones ab eis habiti fuerint, & quantum Elisabeth profecerit ex tam diuturno Mariæ consortio, quæ prima salutatione sic fuerat affecta. Et quæ denique sanctitatis exempla, ac qualem odorem Virgo Mater afflaverit toti domui, quantasque benedictiones à Deo conciliaverit. Nam si ob com-
morationem Arcæ Deus benedixit Obededom, ut David ejus æmulatione, eam constituerit adducere in domum suam: quanto Maria melior est illâ Arcâ? Zachariæ tamen non est red-
dita loquela, quia impleri debuit Angeli prædictio, & opportunius erat ad gloriam Dei, ut in ipsa Nativitate Ioannis id fieret. Discam non præfigere tempora, aut modum Deo, eique me committere.

Ædificatio Mar.

Benedictio.

2. Re. 6.
12.

MEDITATIO XIII.

De nativitate Præcursoris.

PUNCTUM PRIMUM.

Ilius conceptio. 1. Ex sterilibus Parentibus, Conceptionis
& justis, qui filium à Deo impetrârunt: nam, quæ etiam Deus facere destinavit, exequi-
tur circumstantiæ.